

TIME SLICE

PETER FRIMAND

AT VÆRE TIL STEDE PÅ SAMME TID

”Jeg håber mine værker kan skabe refleksion, men er godt klar over, at de kræver tid. Og det har jeg det ikke dårligt med. Det er ok, at der er en modstand i tingene, og at beskueren er tvunget til at involvere sig i værkerne”, mener kunstneren Peter Frimand.

Af Henrik Broch-Lips, leder af Kunsthall NORD

Den danske billedhugger Peter Frimand er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi 1990-1997. I 2014 blev han tildelt det prestigefyldte tre-årige arbejdslegat af Statens Kunstfonds Legatudvalg for Billedkunst og nu har han så skabt en stedsspecifik udstilling, der inddrager såvel Kunsthall NORDs historie som rum, tid og erindring. De fleste værker er helt nye og både formelt, æstetisk og selv-biografisk forholder de sig eksperimenterende til sted, tid og kontekst.

Titlen Time Slice er blevet valgt fordi den både beskriver tiden som en plastisk modulérbar størrelse og samtidigt refererer til en fotografisk teknik, hvor man ved hjælp af en række billeder kan skabe en accelereret tid og dermed ændre på tidens udstrækning. Som f.eks. ved at sætte en fotografisk serie af en solnedgang, der ellers forløber over flere timer, sammen til et enkelt billede.

”Time Slice dækker over tiden som et materiale, og det er samtidig en performativ handling på samme måde, som man deler en granitblok i flere dele. Mange af mine skulpturer handler om fysisk tilstedeværelse af tid, men de er ikke-lineære fragmenter, som beskueren selv må sætte sammen til en helhed”, siger Peter Frimand.

Efterbilleder

I sin kunstpraksis har Peter Frimand oftest udfordret abstrakte og relative begreber som netop tid, hukommelse og forestillinger. Det er tidligere kommet til udtryk i konceptuelle granit-skulpturer og stærkt sanselige, interaktive video-installationer, der er udarbejdet i meget forskellige materialer. Den aktuelle udstilling Time Slice handler tilsvarende om at gøre beskueren opmærksom på tiden, men også om at aktivere en rumlig erindring og en erfaring af rum.

”Jeg arbejder med erindring og samtidighed i mange af mine værker, som i videoværket Dialogue with a Father, der handler om det komplementære fysiologiske efterbillede, der f.eks. opstår som en grøn tilsynekomst, hvis man tilstrækkeligt længe kigger på en rød farve og derefter på en hvid væg”, forklarer han og fortsætter:

”Den her aktive erindring, der opstår samtidig med, at man står og kigger på værket er ikke noget, der sker i virkeligheden, men tværtimod er det noget, ens øje skaber. På den måde er det noget, der er synligt, men som egentlig ikke finder sted”.

Efterbilledet skal her forstås som et erindringsbillede, der ligesom farvede efterbilleder er flygtige og undefinerbare”.

Overvågning

Peter Frimand har installeret en håndfuld nye overvågningskameraer i Kunsthall NORD, og de er forbundet til to monitorer, der er nedsænket i beton. Her bliver overvågningsbillederne nu vist som en række hurtige og uredigerede klip fra bygningen. Betonelementerne har karakter af mindesmærker, som et minde over rummets tidligere funktion og historie men også over vores egen tid og tidslighed - en historisering der finder sted her og nu i overvågningens optik.

”Betonsoklerne refererer til genius loci (stedets ånd) og kunsthallen, der som erindringsboks har huset mange andre funktioner, og set på den måde er værket selvfølgelig en kommentar til stedet. Men det er også en synliggørelse og en materialisering af tid, mens noget foregår”, fortæller han.

Peter Frimand skaber således en samtidighed mellem beskuerens tilstedeværelse i rummet sammen med værket og repræsentationen af netop denne samtidighed. På den måde udforsker han rummets udstrækning i tid og sansning samt situationen mellem værk og beskuer - at være sanseligt til stede i den øjeblikkelige situation her og nu.

Et andet stort stedspecifikt værk er Family Matter. Det hænger i loftet højt oppe og består af tre stålprofiler, der hver er forsynet med en bronzeafstøbning af en mandehånd. Hænderne er forskellige, da de er afstøbninger af kunstnerens egen hånd, sin fars hånd og sin ældste søns hånd.

”Det handler både om den her klassiske, fænomenologiske indgangsvinkel om at gribe verden, at kroppen er en del af verden, og så det her tidsbillede med tre positioner eller tre tider af hånden på én gang. Igen en samtidighed, der smeltes sammen med personlig erindring og historie”.

Beskuersens forestilling

I de sidste par år er det især forholdet mellem synlighed og usynlighed, og menneskets dobbeltsidige interaktion mellem sansning og refleksion, som Peter Frimand er blevet inspireret af.

Med afsæt både i teologien og kunsthistorien har han lavet en række værker, der fremstiller det uafbildelige og imaginære, men som på samme tid er tilstedeværende og virkelige. Populært sagt handler værkerne om, det man ser og ikke ser. Dialektikken mellem det set og det usete. Det der kommer til syne og det, der er skjult.

Four Piece Neon Work er et minimalt værk, der består af en betonklump, hvori er indstøbt fire neonrør. De er hermetisk lukkede inde i betonklodsens, så man kan ikke se dem, men skulpturen har en kropslig, taktil side som

beskueren bliver opmærksom på ved at mærke varmen fra neonrørene. Beskuerens forestilling om, hvad der er i betonfiguren, bliver udfordret.

”Nogle gange er det, man ikke viser, mere interessant end det, man viser. En sådan moderne fortolkning af det historiske ’billedforbud’ sætter i hvert fald tanker i gang og skaber nogle forestillinger om værket, som måske i nogle tilfælde kan være mere produktive, end hvis man kan se det”, siger han.

For Peter Frimand er kunstens natur en form for forestillingsverden og at dække objekter til snarere end at vise dem, ser han som et grundprincip for kunstnerisk arbejde. Med Four Piece Neon Work lægger han sig yderligere op ad en minimalistisk tradition, hvor det i tressernes Minimal Art oftest var genstande der fremkaldte ting i rummet uden selv at blive fremhævet.

Selvbiografisk tilgang

I løbet af de sidste par år har Peter Frimand udvidet, hvad han kalder for ’usynligheds-problematikken’, ved at gå fra et mere formelt til et mere personligt udgangspunkt.

”Mit arbejde med tid, efterbilleder og det fraværende billede har gjort mig interesseret i at dykke ned i mine egne erindringer. Tidligere har min egen biografi ikke betydet særligt meget for mig, men nu er den nærmest blevet en nødvendighed i mit arbejde. At kigge

tilbage er måske et tegn på at blive ældre, hvor man må erkende, at der ikke er så meget tid tilbage”, siger han og tilføjer:

”Det biografiske er blevet en form for arkiv, et mulighedsrum hvor erindringen og efterbilledets immaterialitet kan bearbejdes som fysiske objekter der handler om tid og tilstedeværelse”.

Peter Frimand er vokset op på Bornholm, og i lang tid har han haft en række sanseindtryk med i den mentale rygsæk. Han har dog ikke brugt sine indtryk kunstnerisk i mange år, og det var først forrige år, han begyndte at nærme sig sit biografiske materiale.

”På udstillingen er der flere værker, der har direkte tilknytning til min familie og min egen biografi. At de er knyttet til netop Bornholm er i sig selv ikke essentielt, men det er vigtigt, at de er knyttet til en form for erindring, der forsøger at italesætte et tidligt paradoks, som var jeg forfatter og havde skrevet mine erindringer”, siger han.

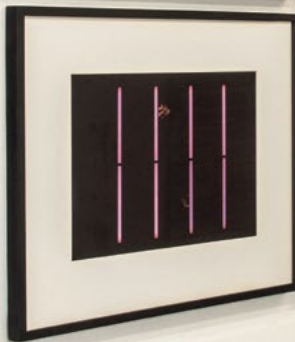
Tid og refleksion

Forma Legittima er en skulpturgruppe, der består af granitblokke, hvor en del af hver blok er afformet i gips, som i arbejdet med at lave en afstøbning af stenen. Granitstenene er fundet i et stenhuggeri lidt uden for Rønne, hvor kunstnerens farfar har arbejdet.

”Man kan sige, at jeg viser to former for materialiseret tid på samme tid: Granitstenen er formet over millioner af år og stenenes aktuelle aftryk i gips, der er et kulturhistorisk arkiveringsmateriale. Det aftryk gipsen laver, er en form for erindringsbillede - et efterbillede”, siger Peter Frimand, der godt ved, at hans værker kan være temmelig krævende for beskueren:

”Jeg håber mine værker kan skabe refleksion, men er selvfølgelig godt klar over, at mine værker kræver tid. Og det har jeg det ikke dårligt med. Jeg kan godt lide en form for modstand i tingene og at beskueren er tvunget til at involvere sig i værket”.

FOUR

PIECE

H V S

VÆRKOVERSIGT

Forside:
Family Matter (Udsnit), 2017
Stål, bronze
Variable dimensioner

2-3:
Udstillingsview

4-5:
Selvportræt I-V, 2016
Gips, stål
17 x 80 x 100/17 x 130 x 200 cm.

6-8:
Half Monitor, 2017
Beton, monitor, cctv
Variable dimensioner

9:
Overvågningskamera
til Half Monitor

10-11:
Forma Legittima, 2016
Gips, granit, træ
Variable dimensioner

Selvportræt I-V, 2016
Gips, stål
17 x 80 x 100/17 x 130 x 200 cm.

16:
Untitled Head, 2016
Bronze
h: 30 cm.

21 og 24-27:
Dialogue With A Father, 2015
Programmeret HD 9 min.

22-23:
AfterImage Series, 2017
Ultrachrome inkjet print

28-29:
Studio Hands, 2016
Bronze, stål
Variable dimensioner

30-31:
Untitled Mirror, 2016
Clearview print på spejl, motor
ø: 60 cm

32-33:
FOUR PIECE NEON WORK, 2017
Neon, beton

34-35:
Family Matter, 2017
Stål, bronze
Variable dimensioner

36-37:
Family Matter (Udsnit), 2017
Stål, bronze
Variable dimensioner

39:
Overvågningsbillede
fra Half Monitor

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

TIME SLICE

PETER FRIMAND

Kunsthall NORD 18/03–30/04 2017

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Fotos: Niels Fabæk

Grafisk tilrettelæggelse: Niclas Steby

Tryk: Akprint.dk

ISBN: 978-87-999031-5-3

Kunsthall NORD

Kjellerups Torv 5

DK - 9000 Aalborg

www.kunsthallnord.dk

STATENS KUNSTFOND

DANISH
ART WORKSHOPS
STATENS VÆRKSTEDER
FOR KUNST

**KUNSTHAL
NORD
KUNSTHAUS**